

A befogadás az egyetlen alternatíva

A keletnémet menekültek befogadásának 25. évfordulóján, augusztus 14-én a Magyar Máltai Szeretetszolgálat arra emlékezik, azt ünnepli, hogy képesek voltak megtenni azt, ami minden embernek kötelessége: segíteni a bajban levőket, befogadni a menekülteket - mondta Kozma Imre, a Szeretetszolgálat alapító elnöke, a Betegápoló Irgalmasrend vezetője az MTI-nek adott interjújában.

1989. augusztus 14-én a zugligeti templom kertjében hozták létre az első menekülttábor azoknak a keletnémet menekülteknek, akik nem voltak hajlandók visszatérni az NDK-ba, de nem mehettek tovább Nyugatra. A menekültáradattal tízezrek érkeztek, akiknek ellátása három hónapon át tartott.

Kozma Imre atya kiemelte, 25 évvel ezelőtt elindult egy folyamat, amelyben olyan új fogalmak keltek életre, mint a jelenlét, a befogadás és a kísérés. Ezek a szavak az 1989 előtti évtizedekben az emberek egymás közötti kapcsolataiban elhaltak, mert az állam azt ígérte az embereknek, hogy gondoskodik róluk és megoldja a problémáikat. Ezzel a "régi világot" is el akarta feledni, amelyben az emberek gondoskodtak egymásról. De - hangsúlyozta a Szeretetszolgálat elnöke - az új társadalmi rendben ezekre a fogalmakra újra szükségünk van.

"Ismernünk kell egymást, egymás problémáit, és ezekre válaszokat kell keresnünk. Ez azt is jelenti, hogy helyet adunk az életünkben egymásnak, befogadjuk a másikat, ha bajban van, melléállunk és további útján kísérjük. E nélkül nincs közösség, nincs erős társadalom" - mondta.

Hozzátette, amikor a keletnémetek befogadására emlékeznek, akkor a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak ezt a befogadó lelkületét hangsúlyozzák, amely az életünk alapját jelentő erkölcsi tőkét gyarapítja.

A Szeretetszolgálat megalapításával kapcsolatban Kozma Imre elmondta, már 1987-ben elkezdődött egy "félig legális" együttműködés Nyugat-Németország és Magyarország között. Bár, mint mondta, a két ország politikai felfogása és társadalmi berendezkedése távol állt egymástól, a német lakosság mindig szimpatizált a magyarokkal. A II. világháború után a németek "a világ ítéletét vonták magukra". Mivel Magyarországot a németek csatlósaként tartották számon, Magyarország a hűség, a kitarítás áldozata lett. Hiszen azok az országok, amelyek szintén a németek szövetségesei voltak, de még a háború alatt kiugrottak, jól jártak. Kozma Imre úgy vélekedett, talán emiatt ébredt fel a német lakosságban a magyarokkal szembeni adósságtörlesztés vágya, és ez elsősorban a magyaroknak küldött adományok formájában valósult meg - fejtette ki.

Hozzátette: fontos volt, hogy a németországi máltaiak a kezdeményezés mögé álltak. A szervezet hitelesítette a segélyakciót, és egyben mozgósította is azokat, akik segíteni akartak. A kilencszáz éves máltai rend erkölcsi hitele, tekintélye jelentette az embereknek a garanciát, hogy adományaik eljutnak oda, ahol szükség van azokra.

Az MMSZ 1989-es megalapítása pedig még erősebben összekapcsolta a két országot - hangsúlyozta Kozma Imre, hozzátéve, így 1989 nyarán már kézenfekvő volt a nyugatnémet képviselő számára, hogy az MMSZ-től kérjen segítséget a keletnémet menekültek ellátásában.

Kozma Imre atya, aki a 1977-től húsz éven keresztül szolgált a zugligeti Szent Család plébánián, kiemelte, hogy a zugligeti egyházközség volt a MMSZ "bölcseje". Ott jött létre egy olyan újszerű keresztény közösség, amelyben a közösséghez való tartozás egyben a karitatív munkával való azonosulást is jelentette. Úgy fogalmazott, ezek az emberek megszabadultak saját határaiktól, önzésüktől, és közösségi emberekké váltak. Ez a közösség vállalta magára a 12. kerület legkiszolgáltatottabb embereinek gondozását. Így 1989 nyarán, amikor sok ezer embernek kellett segíteni, a közösség tagjai már megfelelő tapasztalattal rendelkeztek - mondta Kozma atya.